

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. L.**, bývajúceho vo V., proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, **o zaplataenie 32 660,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 9 C 61/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 7. novembra 2007 sp.zn. 5 Co 228/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo 6. decembra 2005 č.k. 9 C 61/2005-38 žalobu o zaplataenie odstupného vo výške 32 660,-- Sk zamietol, keď mal za to, že podmienkou vyplatenia odstupného podľa Kolektívnej dohody vo verejnej službe na rok 2004 (bod II. – 4a písmeno ab/) bolo skončenie pracovného pomeru dohodou, pričom pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil výpoveďou.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu rozsudkom z 26. apríla 2006 sp.zn. 5 Co 45/2006 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 32 660,-- Sk s 9 % úrokom z omeškania od 11. júla 2004 do zaplataenia a priznal mu náhradu trov konania 3 718,-- Sk. Takto rozhodol keď dospel k záveru, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm.b/ Zákonníka práce k 30. júnu 2004, a preto podľa Kolektívnej dohody vo verejnej službe na rok 2004 (bod II. – 4a písm.ab/) mu vznikol nárok na vyplatenie odstupného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaného rozsudkom z 28. júna 2008 sp.zn. 2 Cdo 205/2006 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Považoval za vecne správny názor odvolacieho súdu o skončení pracovného pomeru žalobcu dohodou. Vytýkal odvolaciemu súdu, že si nevyžiadal originál Kolektívnej dohody vo verejnej službe na rok 2004 a napriek tomu, že ju nemal k dispozícii, svoje rozhodnutie o dôvodnosti nároku žalobcu na nej založil a tiež sa nevyporiadal s tým, prečo vzniká žalobcovi nárok na odstupné aj podľa Kolektívnej zmluvy ministerstva obrany na rok 2003-2004, čím konanie zaťažil inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.).

Krajský súd v Trenčíne po doplnení dokazovania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v časti, týkajúcej sa sumy 8 165,-- Sk s príslušenstvom podľa § 220 O.s.p. zmeniť a vo zvyšnej časti podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Takto rozhodol keď dospel k záveru, že Kolektívna dohoda na rok 2004 zvýšila nárok žalobcu na vyplatenie odstupného podľa § 76 ods. 2 Zákonníka práce v čl. II. bod 4a – ab/, a to vo výške štyroch funkčných platov. Následne potom Kolektívna zmluva na rok 2003-2004 v VI. časti, bod 6 písm.c/ zvýšila toto odstupné o trojnásobok funkčného platu u žalobcu. Spolu teda žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie odstupného, keďže jeho pracovný pomer skončil dohodou (z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm.b/ Zákonníka práce) vo výške 7-násobku funkčných platov. Žalovaný zaplatil žalobcovi len 6-násobok funkčných platov, čo medzi účastníkmi konania nebolo sporné a potom ostalo doplatiť žalobcovi odstupné vo výške 1-násobku funkčného platu, čo predstavuje sumu 8 165,-- Sk, keď výška funkčného platu medzi účastníkmi konania sporná nebola. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi odstupné 8 165,-- Sk s 9 % úrokom z omeškania od 11. júla 2004, keďže pracovný pomer žalobcu skončil 30. júna 2004 a odstupné mu malo byť vyplatené do 10. júla 2004 (výplatným dňom u žalovaného bol 10. deň v mesiaci), t.j. od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením. Vo zvyšnej časti, v ktorej bola žaloba žalobcu súdom prvého stupňa zamietnutá, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov nepriznal, pretože mali v konaní čiastočný úspech.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., keď odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej len čiastočne a nebola mu priznaná celá žalovaná suma 32 660,-- Sk s príslušenstvom, ale len suma 8 165,-- Sk s príslušenstvom. Ako dovolací dôvod uvádzal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Považoval záver súdu, že Kolektívna dohoda na rok 2004 zvýšila nárok žalobcu na vyplatenie odstupného podľa § 76 ods. 2 Zákonníka práce a to vo výške štyroch funkčných plátov za právne nesprávny. Podľa jeho názoru Kolektívna dohoda nezvýšila nárok na odstupné podľa Zákonníka práce o jeden funkčný plat na štyri, ale zaviedla v súlade so Zákonníkom práce ďalší samostatný nárok na odstupné vo výške štyroch funkčných plátov najmenej. Žiadal preto, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré týmto opravným prostriedkom možno napadnúť.

Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je v danom prípade napadnuté dovolaním, obsahuje viacero výrokov. Otázku prípustnosti dovolania proti nim je potrebné riešiť osobitne vo vzťahu ku každému z nich zvlášť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalobca sa v konaní domáhal zaplataenia 32 660,-- Sk s príslušenstvom. Súd prvého stupňa žalobu zamietol v celom rozsahu, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 8 165,-- Sk s 9 % úrokom z omeškania od 11. júla 2004 do zaplataenia, do 3 dní. Rozhodnutie odvolacieho súdu je v zmysle vyššie uvedeného zmeňujúcim rozsudkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.) len pokiaľ odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa priznal žalobcovi sumu 8 165,-- Sk s príslušenstvom. Týmto výrokom rozsudku odvolacieho súdu bolo teda žalobe vyhovené, a preto treba vychádzať z toho, že žalobca nebol týmto výrokom negatívne dotknutý (nebolo rozhodnuté v jeho neprospech) a tak v uvedenom rozsahu je dovolanie podané tým, kto na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku nie je subjektívne oprávnený.

V ostatnej časti je rozsudok odvolacieho súdu rozsudkom potvrdzujúcim, ktorý nevykazuje znaky uvedené v § 238 ods. 3 O.s.p. (odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania).

Prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p., keďže predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zrušené len z dôvodu, že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.). V ďalšom odvolací súd vytýkanú vadu odstránil – dokazovanie doplnil.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolateľom namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené ani vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p.

v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.). Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa dovolací súd napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová